

ÚŘAD PRO OCHRANU OSOBNÍCH ÚDAJŮ

Pplk. Sochora 27, 170 00 Praha 7
tel.: 234 665 111, fax: 234 665 444
posta@uouu.cz, www.uouu.cz

Čj. UOOU-08082/17-30

ROZHODNUTÍ

Úřad pro ochranu osobních údajů, jako příslušný správní orgán podle § 10 odst. 1 písm. a) a § 12 odst. 1 zákona č. 480/2004 Sb., o některých službách informační společnosti a o změně některých zákonů (zákon o některých službách informační společnosti), v řízení o přestupku vedeném podle zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, a zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, rozhodl dne 2. října 2018 takto:

společnost [redacted] se sídlem [redacted]

- I. se uznává vinnou ze spáchání přestupku podle § 11 odst. 1 písm. a) bod 1 zákona č. 480/2004 Sb., kterého se dopustila tím, že opakovaně šířila nevyžádaná obchodní sdělení ve smyslu § 2 písm. f) zákona č. 480/2004 Sb., když zaslala obchodní sdělení:

- dne 12. srpna 2017 z e-mailové adresy [redacted] na e-mailovou adresu [redacted]
- dne 27. října 2017 z e-mailové adresy [redacted] na e-mailovou adresu [redacted]

příčemž výše uvedení adresáti nedali souhlas se zasíláním obchodních sdělení a nejsou ani zákazníci obviněné ve smyslu § 7 odst. 3 zákona č. 480/2004 Sb.,

čímž porušila povinnost stanovenou v § 7 odst. 2 zákona č. 480/2004 Sb., tedy využít podrobnosti elektronického kontaktu za účelem šíření obchodních sdělení elektronickými prostředky pouze ve vztahu k uživatelům, kteří k tomu dali předchozí souhlas,

a dále

- II. se uznává vinnou ze spáchání přestupku dle § 11 odst. 1 písm. a) bod 3 zákona č. 480/2004 Sb., neboť ve zprávách zaslanych

- dne 12. srpna 2017 z e-mailové adresy [redacted] na e-mailovou adresu [redacted]

- dne 27. října 2017 z e-mailové adresy [redacted] na e-mailovou adresu [redacted]
- dne 2. listopadu 2017 z e-mailové adresy [redacted] na e-mailovou adresu [redacted]
- dne 2. listopadu 2017 z e-mailové adresy [redacted] na e-mailovou adresu [redacted]
- dne 2. listopadu 2017 z e-mailové adresy [redacted] na e-mailovou adresu [redacted]
- dne 2. listopadu 2017 z e-mailové adresy [redacted] na e-mailovou adresu [redacted]
- dne 2. listopadu 2017 z e-mailové adresy [redacted] na e-mailovou adresu [redacted]
- dne 3. listopadu 2017 z e-mailové adresy [redacted] na e-mailovou adresu [redacted]
- dne 2. listopadu 2017 z e-mailové adresy [redacted] na e-mailovou adresu [redacted]
- dne 2. listopadu 2017 z e-mailové adresy [redacted] na e-mailovou adresu [redacted]
- dne 2. listopadu 2017 z e-mailové adresy [redacted] na e-mailovou adresu [redacted]

nebyla uvedena osoba, v jejíž prospěch se komunikace uskutečňuje,

čímž porušila povinnost stanovenou v § 7 odst. 4 písm. b) zákona č. 480/2004 Sb., tedy šířit obchodní sdělení pouze tehdy, jestliže tyto zprávy uvádějí totožnost odesílatele, jehož jménem se komunikace uskutečňuje

- III. za což se jí podle § 35 písm. b) zákona č. 250/2016 Sb. a v souladu s § 11 odst. 2 písm. b) zákona č. 480/2004 Sb. ukládá

pokuta ve výši 8.000 Kč
(slovy osmtisíckorun českých)

- IV. a dále podle § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. povinnost nahradit **náklady řízení ve výši 1.000 Kč**,

obojí splatné do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí bezhotovostním převodem na účet vedený u ČNB, č. ú. 19-5825001/0710, variabilní symbol IČO obviněné, konstantní symbol 1148.

Odůvodnění

Řízení pro podezření ze spáchání přestupku podle § 11 odst. 1 písm. a) bod 1 a 3 zákona č. 480/2004 Sb. bylo zahájeno příkazem čj. UOOU-08082/17-27 ze dne 10. srpna 2018, který byl obviněné, společnosti [redacted] se sídlem [redacted] doručen dne 20. srpna 2018. Podkladem pro zahájení řízení byl protokol

o kontrole čj. UOOU-08082/17-20 ze dne 15. května 2018 pořízený podle zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), inspektorem Úřadu pro ochranu osobních údajů Ing. Josefem Vaculou v rámci kontroly provedené u obviněné ve dnech 19. prosince 2017 až 3. srpna 2018 (kdy bylo obviněné doručeno vyřízení námitek čj. UOOU-08082/17-24), včetně spisového materiálu shromážděného v rámci této kontroly. Dne 28. srpna 2018 byl Úřadu doručen odpor obviněné proti výše uvedenému příkazu. V souladu s § 150 odst. 3 správního řádu byl podaným odporem příkaz zrušen a správní orgán pokračoval v řízení.

V podaném odporu ze dne 28. srpna 2018 obviněná uvádí, že se nedopustila porušení povinnosti stanovené v § 7 odst. 2 zákona č. 480/2004 Sb., protože od majitelů e-mailových schránek: [redacted] a [redacted] prokazatelně dostala souhlas. Dále se obviněná vyjadřuje jednotlivě k výše uvedeným e-mailovým adresám, přičemž opětovně odkazuje na podané námítky a na jejich vyřízení Úřadem.

K e-mailové adrese [redacted] obviněná uvádí, že Úřad ve vyřízení námitek mylně uvádí, že majitel této e-mailové schránky „nedal souhlas k užívání předmětné elektronické adresy k zasílání obchodních sdělení“. Dále uvádí, že majitel e-mailové schránky [redacted] po vstupu na stránky obviněné [redacted] vyplnil registrační formulář (vyskakovací okénko Pop-Up), kde uvedl tento e-mail a to výhradně za účelem získání výhod, slev a zaslání aktuální nabídky. Obviněná uvedla, že tento uživatel se zaregistroval dne 9. dubna 2014, od této doby mu chodila do e-mailové schránky obchodní sdělení, které mohl kdykoli zrušit. Toto však v době více jak tříleté (9. dubna 2014 - 12. srpna 2017) neučinil. Dále obviněná poukazuje též na to, že Úřad provedl zkušební registraci na internetových stránkách [redacted], a dne 7. prosince 2017 bylo provedeno úspěšné odhlášení z doručovaných obchodních sdělení, čímž dospěl k závěru, že podmínka ustanovení § 7 odst. 4 písm. c) zákona č. 480/2004 Sb. byla splněna. Obviněná v podaném odporu dále zmiňuje, že se cítí závěrem Úřadu, že obviněná získala e-mailovou adresu nelegálně, poškozena a tento závěr vyvrací tím, že kdyby tato domněnka byla pravdivá, nebyla by na obviněnou podána stížnost pouze jedna.

K e-mailové adrese [redacted] obviněná uvádí, že Úřad ve vyřízení námitek mylně uvádí, že majitel e-mailové schránky „nedal souhlas k užívání předmětné elektronické adresy k zasílání obchodních sdělení“ a dále v příkazu uvádí, že: „..., dle doložených informací od obviněné, neměl tento uživatel zaškrtnuto (povoleno) zasílání obchodních sdělení.“ Obviněná odkazuje na podané námítky proti kontrolním zjištěním, ve kterých uvedla, že majitel této e-mailové schránky při zadání objednávky, kde mimo jiné údaje sdělil i tuto e-mailovou adresu potvrdil obchodní podmínky e-shopu slevovar.cz. Dále uvádí, že pan [redacted] sice zadanou objednávku stornoval, nezrušil však souhlas se zasíláním obchodních sdělení, přičemž obviněná dokládá text e-mailu pana [redacted], který zní: „Dobrý den, omlouvám se, ale tuto objednávku ruším (zboží mi nevyhovuje). Děkuji za pochopení a s pozdravem [redacted]“ Obviněná uvedla, že tento uživatel se zaregistroval dne 16. června 2016, od této doby mu chodila do e-mailové schránky obchodní sdělení, které mohl kdykoli zrušit. Toto však v době více než roční (16. června 2016 - 27. října 2017) neučinil. Dále obviněná opětovně poukazuje, jako u předchozí e-mailové adresy na zkušební registraci.

Na závěr podaného odporu se obviněná vyjadřuje též k tomu, že Úřad porušil zákonnou lhůtu 30 dní pro vyřízení námitek proti kontrolnímu zjištění čj. UOOU-08082/17-20, a tím se dopustil procesní vady v této věci, jelikož námítky proti kontrolnímu zjištění zasláné obviněnou přes

datovou schránku byly Úřadu doručeny 1. června 2018, předsedkyně Úřadu vyřídila námítky až 24. července 2018, kdy bylo vyřízení námitek zasláno obviněné do datové schránky.

Správní orgán se níže vyjadřuje jak k celému řízení, tak v rámci tohoto též k jednotlivým námítkám vyjádřeným v rámci podaného odporu.

Podkladem pro zahájení kontrolního řízení byly stížnosti doručené správnímu orgánu v období od 14. srpna 2017 do 8. listopadu 2017. Obsahem těchto podání byly i stížnosti na doručená nevyžádaná obchodní sdělení, která jsou uvedena ve výroku I. tohoto rozhodnutí. V rámci této kontroly bylo prokázáno, že šířitelem předmětných obchodních sdělení je obviněná.

Obecně je třeba k předmětu řízení konstatovat, že obchodním sdělením ve smyslu § 2 písm. f) zákona č. 480/2004 Sb. se rozumí všechny formy sdělení, včetně reklamy a vybízení k návštěvě internetových stránek, určeného k přímé či nepřímé podpoře zboží či služeb nebo image podniku osoby, která je podnikatelem nebo vykonává regulovanou činnost. Zprávy rozesílané prostřednictvím elektronické pošty, tak jak jsou specifikovány ve výroku I. tohoto rozhodnutí, měly dle správního orgánu podle jejich obsahu bez nejmenších pochybností charakter obchodních sdělení, jelikož obsahovala obchodní nabídky spotřebního zboží a rovněž vybízela k návštěvě internetových stránek obviněné, určených k přímé podpoře nabízených služeb. Současně je nepochybné, že obviněná tato sdělení rozesílala opakovaně. K pojmu opakovanost správní orgán dodává, že opakovanost šíření obchodních sdělení je posuzována jako objektivní kritérium ve vztahu k jednání odpovědné osoby. Opakovanost šíření nevyžádaných obchodních sdělení tak spočívá v opakování dané činnosti, tedy v tom, kdy šířitel rozešle obchodní sdělení více než jednou. Opakovanost ve smyslu zákona nespočívá ve vícenásobném zaslání obchodního sdělení témuž adresátovi.

K výroku I. tohoto rozhodnutí správní orgán dodává, že obviněná je povinna při šíření obchodních sdělení elektronickými prostředky tj. i elektronickou poštou, dodržovat povinnosti stanovené v § 7 zákona č. 480/2004 Sb. a, nejde-li o případ stanovený v § 7 odst. 3 tohoto zákona (tedy nejde-li o jeho zákazníky), je povinna dodržovat povinnost upravenou v § 7 odst. 2 uvedeného zákona, dle kterého lze podrobnosti elektronického kontaktu za účelem šíření obchodních sdělení elektronickými prostředky využít pouze ve vztahu k uživatelům, kteří k tomu dali předchozí souhlas, tzn. že uživatel udělil souhlas ještě před samotným zasláním obchodního sdělení.

V rámci kontrolního řízení se obviněná k tomu, zda disponuje souhlasem adresátů se zasíláním obchodních sdělení či zda se v těchto případech jedná o její zákazníky, nevyjádřila. Obviněná se k dané věci vyjádřila až v rámci podaných námitek doručených dne 1. června 2018 (čj. UOOU-08082/17-21) a v jejich dalším doplnění doručeným dne 6. června 2018 (čj. UOOU-08082/17-22). Předsedkyně Úřadu námítkám obviněné částečně vyhověla, přípisem (čj. UOOU-08082/17-24) doručeným obviněné dne 3. srpna 2018, a to v případech obchodních sdělení zasláných adresátům, u kterých obviněná prokazatelně doložila právní titul k jejich zasílání (tedy souhlas se zasíláním obchodních sdělení, či zákaznický vztah). V ostatních případech byly námítky obviněné zamítnuty.

Na základě skutečností uvedených obviněnou k e-mailovým adresám [REDAKCE] a [REDAKCE] v rámci podaného odporu, posoudil správní orgán opětovně všechny

zjištěné a doložené skutečnosti vztahující se k zasíláním obchodních sdělení na tyto výše uvedené e-mailové adresy.

K e-mailové adrese [redacted] správní orgán uvádí, že na tuto e-mailovou adresu bylo dne 12. srpna 2017 z e-mailové adresy [redacted] doručeno obchodní sdělení s nabídkou produktů e-shopu [redacted] jako LED výkonný reflektor 10 W za 199 Kč se slevou 80 % a další zboží v akci na [redacted]. V úvodu tohoto obchodního sdělení byl uveden text: „Zdravíme Vás Vážený uživateli schránky [redacted] Na základě Vaší registrace dne 09.04.2014 Vám posíláme tento newsletter:...“. Uživatel této e-mailové adresy ve své stížnosti uvedl, že je od 15. února 2014 registrovaný s e-mailem [redacted] kam mu chodí i obchodní sdělení ze [redacted]. Uvádí však, že adresu [redacted] nikdy neregistroval, přičemž odkazuje i na úvod zaslaného obchodního sdělení, kde je uvedeno ...vážený uživateli schránky [redacted] a ne Zdravíme Vás [redacted] jako je tomu u registrované schránky. V rámci podaných námitek čj. UOOU-08082/17-21 se obviněná vyjadřovala k e-mailové schránce [redacted] a dále ke schránce [redacted] kde uvedla, že uživatel schránky dobrovolně z vlastní vůle na základě odeslaného newsletteru na e-mail [redacted] z portálu [redacted] sdělil e-mailovou adresu [redacted] vyplněním registračního formuláře na stránkách obchodu [redacted] v souladu s jejich obchodními podmínkami uvedenými na adrese [redacted] a to výhradně za získáním výhod, slev a přehledu aktuálních slev. Tuto skutečnost pak obviněná dokládá přepisem z databáze, kde je uvedeno ID uživatele, heslo, e-mail: [redacted] čas registrace: 09.04.2014. V rámci podaného odporu (viz výše) se pak obviněná zmiňuje již pouze o e-mailové adrese [redacted] nikoli již o e-mailové adrese [redacted] jak uváděla v rámci podaných námitek.

K e-mailové adrese [redacted] správní orgán uvádí, že na tuto e-mailovou adresu bylo dne 27. října 2017 z e-mailové adresy [redacted] doručeno obchodní sdělení s nabídkou produktů e-shopu [redacted] (s předmětem zprávy: „Opravný VÝPRODEJ skladu na [redacted]“). V úvodu tohoto obchodního sdělení byl uveden text: „Zdravíme Vás Vážený uživateli schránky [redacted] Na základě Vaší registrace dne 16.06.2016 Vám posíláme tento newsletter:...“. Uživatel této e-mailové adresy ve své stížnosti uvedl, že tvrzení v zaslaném e-mailu je lživé, jelikož se nikde neregistroval a ani nedával žádný souhlas. V rámci podaných námitek čj. UOOU-08082/17-21 obviněná uvedla, že majitel výše uvedené e-mailové adresy z vlastní vůle a v souladu s jejich obchodními podmínkami uvedenými na [redacted] sdělil tuto e-mailovou adresu společně se svými dalšími osobními údaji (jméno, adresa, telefon) za účelem vytvoření objednávky vyplněné na e-shopu [redacted]. Obviněná uvedla, že uživatel potvrdil obchodní podmínky a byl mu tak vytvořen uživatelský účet, který je chráněn uživatelským heslem. Zároveň však obviněná sdělila, že tato objednávka byla na základě uživatelské žádosti stornována a následně vymazána z jejich systému. Dále obviněná doložila printscreen obrazovky s nastavením odhlášení newsletteru, kde u e-mailu [redacted] není pole „chci odebírat newslettery“ zaškrtnuto, přičemž v poznámce u tohoto pole je uvedeno „pro odebírání musí být políčko zaškrtnuté“. V podaném odporu pak obviněná doplnila i znění e-mailu se stornem objednávky a uvedla, že byt byla stornována objednávka, nebyl však zrušen souhlas se zasíláním obchodních sdělení.

Správní orgán uvádí, že souhlasem se rozumí svobodný, zřejmý a vědomý projev vůle, který učiní adresát vůči odesílateli, aby mu umožnil využívat podrobnosti svého elektronického

kontaktu k šíření obchodních sdělení. Ze souhlasu musí být patrné, kdo jej poskytuje, komu a pro jaký účel je dáván. Souhlas musí být dán předem (před odesláním obchodního sdělení) a musí být prokazatelný. V případě obchodních sdělení není třeba dokládat na jakou dobu je souhlas udělen, neboť musí být dána možnost tento souhlas odmítnout v každém zaslaném sdělení. Zákon č. 480/2004 Sb. pro souhlas se šířením obchodních sdělení nestanoví povinnou formu, například písemnou. V případě konfliktní situace, kdy adresát obchodního sdělení tvrdí, že mu bylo odesílatelem zasláno obchodní sdělení bez jeho souhlasu, je však důkazní břemeno na straně odesílatele. V tomto případě je odesílatel povinen prokázat, že adresát souhlasil se zasláním obchodního sdělení, a že souhlas splňoval všechny výše uvedené náležitosti. Z tohoto vyplývá, že souhlas adresáta musí prokázat odesílatel obchodního sdělení. Souhlas se zasíláním obchodních sdělení je třeba získat předem (pokud nejde o stávajícího zákazníka) a musí být vztažen ke konkrétnímu odesílateli. Pro úplnost je třeba uvést, že souhlas se zasíláním obchodních sdělení nemůže být dán generálně tj. neurčitěmu okruhu subjektů (šířitelů obchodních sdělení) k neurčitým nabídkám.

K obchodnímu sdělení zaslanému obviněnou na e-mailovou adresu [REDAKCE] správní orgán uvádí, že posoudil vyjádření obviněné, kdy tato nejprve sdělila, že vyplněním registračního formuláře na stránkách [REDAKCE] a v souladu s jejich obchodními podmínkami, a to za účelem získání výhod, slev a přehledu aktuálních slev byla zaregistrována e-mailová adresa [REDAKCE] přičemž výpisem z databáze [REDAKCE] dokládá záznam, který obsahuje e-mailovou adresu [REDAKCE]. V podaném odporu pak následně obviněná uvedla, že majitel e-mailové schránky [REDAKCE] vyplnil registrační formulář (vyskakovací okénko Pop-Up), kde uvedl tuto e-mailovou adresu. Dále správní orgán vychází též z vyjádření stěžovatele, který uvedl, že registroval pouze e-mail [REDAKCE] na který mu jsou obchodní sdělení ze [REDAKCE] zasílána, nikoli však e-mail [REDAKCE]. K argumentaci obviněné ohledně toho, že kdyby danou e-mailovou adresu získala nelegálně, jistě by nebyla podána pouze jedna stížnost, správní orgán uvádí, že podání stížnosti je pouze právo držitele e-mailové adresy, nikoli jeho povinnost, proto dovozovat legálnost či nelegálnost získání e-mailové adresy, na kterou bylo posléze zasláno obchodní sdělení podle počtu stížností nelze. Navíc správní orgán uvádí, že neposuzoval legálnost získání e-mailové adresy, ale pouze to, zda na danou e-mailovou adresu bylo zasláno obchodní sdělení v souladu s příslušnými ustanoveními zákona č. 480/2004 Sb., tedy buď na základě získaného souhlasu, nebo na základě zákaznického vztahu dle podmínek uvedených v § 7 odst. 3 tohoto zákona a dále zda byly splněny podmínky uvedené v § 7 odst. 4 tohoto zákona. Obviněná dále poukazovala na skutečnost, že správní orgán, na základě provedené zkušební registrace na [REDAKCE] a následného odhlášení z doručování obchodních sdělení, dospěl k závěru, že podmínka stanovená v § 7 odst. 4 písm. c) zákona č. 480/2004 Sb. byla obviněnou naplněna. K tomu správní orgán uvádí, že tato skutečnost však nemá souvislost s tím, zda obviněná disponuje souhlasem uživatele dané e-mailové adresy se zasíláním obchodních sdělení či nikoli, nýbrž je pouze doplňujícím potvrzením či vyvrácením toho, zda obviněná při zasílání obchodních sdělení dodržuje též podmínku stanovenou v § 7 odst. 4 písm. c) zákona č. 480/2004 Sb. Správní orgán tak na základě všeho výše uvedeného konstatuje, že jednotlivá tvrzení obviněné (v podaných námitkách a v podaném odporu) nejsou ve vztahu k předmětné e-mailové adrese totožné, a argumentaci obviněné tak považuje pouze za účelovou a nedostatečně prokazující právní titul k zasílání obchodních sdělení na e-mailovou adresu [REDAKCE] a konstatuje, že obviněná nedisponovala příslušným souhlasem se zasíláním obchodních sdělení na e-mailovou adresu [REDAKCE]. Tímto správní orgán považuje také za vypořádanou námitku obviněné

uvedenou v podaném odporu pod číslem 1, která se týkala e-mailové schránky

K obchodnímu sdělení zaslanému obviněnou na e-mailovou adresu [redacted] správní orgán uvádí, že posoudil vyjádření obviněné, tedy, že uživatel výše uvedené e-mailové adresy dobrovolně sdělil tuto e-mailovou adresu v souvislosti s vytvořením objednávky, kdy současně souhlasil s obchodními podmínkami. Posléze však (téhož dne) objednávku stornoval. Obviněná argumentuje tím, že současně se stornem objednávky nedošlo též ke zrušení souhlasu se zasíláním obchodních sdělení a proto, tento souhlas (udělený potvrzením obchodních podmínek) je nadále platný. Obviněná v podaných námitkách čj. UOOU-08082/17-21 doložila též printscreen obrazovky s nastavením odhlášení newsletteru, kde u e-mailu [redacted] není pole „chci odebírat newslettery“ zaškrtnuto, přičemž v poznámce u tohoto pole je uvedeno „pro odebíráání musí být políčko zaškrtnuté“. Dále správní orgán vychází též z vyjádření stěžovatele, který v podané stížnosti uvedl, že tvrzení uvedené v úvodu e-mailové zprávy s obchodním sdělením o provedené registraci je lživé, jelikož se nikde neregistroval a souhlas se zasíláním obchodních sdělení také neuděloval. Správní orgán uvádí, že tím, že uživatel e-mailové adresy [redacted] svou objednávku stornoval, nemohlo tak dojít ani k naplnění obchodních podmínek, tedy ani k udělení souhlasu se zasíláním obchodních sdělení. Tuto skutečnost potvrdila též sama obviněná v podobě printscreenu, kdy pole „chci odebírat newslettery“ není zaškrtnuto. Tohoto adresáta tak nelze považovat za zákazníka obviněné ani za uživatele, který obviněné udělil k zasílání obchodních sdělení souhlas. Správní orgán tak na základě výše uvedeného konstatuje, že obviněná nedisponovala příslušným souhlasem se zasíláním obchodních sdělení na e-mailovou adresu [redacted]. Tímto správní orgán považuje také za vypořádanou námitku uvedenou v podaném odporu pod číslem 2, která se týkala e-mailové schránky [redacted], stejně tak jako argumentaci vztahující se k provedené zkušební registraci, která je totožná jako v předchozím odstavci.

S ohledem na výše uvedené, má správní orgán za prokázané, že obviněná svým jednáním porušila ustanovení § 7 odst. 2 zákona č. 480/2004 Sb., tedy využila podrobností elektronického kontaktu za účelem šíření obchodních sdělení elektronickými prostředky, aniž by k tomu uživatelé elektronických adres [redacted] dali předchozí souhlas, čímž se dopustila přestupku dle § 11 odst. 1 písm. a) bod 1 zákona č. 480/2004 Sb.

K výroku II. tohoto rozhodnutí správní orgán dodává, že zkoumal předmětná obchodní sdělení v tom ohledu, zda tato naplňují ustanovení § 7 odst. 4 písm. b) zákona č. 480/2004 Sb., tedy zda předmětná obchodní sdělení neskrývají nebo neutajují totožnost odesílatele, jehož jménem se komunikace uskutečňuje. V této části správní orgán odkazuje opět na provedenou kontrolu, v rámci které bylo zjištěno, že ve všech předmětných obchodních sděleních nebyla totožnost obviněné uvedena, byl uveden pouze odkaz na web [redacted] který obviněná provozuje.

K tomu správní orgán dodává, že při šíření obchodních sdělení je zakázáno skrývat nebo utajovat totožnost odesílatele, jehož jménem se komunikace uskutečňuje. Při dodržení zásady eurokonformního výkladu Směrnice 2000/31/ES je třeba, aby „fyzická nebo právnická osoba,

*na jejíž objednávku obchodní sdělení probíhá, byla jasně rozeznatelná*¹. Je tedy zcela logickým argumentem, že obchodní sdělení má být označeno tou fyzickou nebo právnickou osobou, jejíž výrobky, zboží či služby jsou obchodními sděleními propagovány. Pro takové označení stačí uvést jasnou identifikaci podnikatele, tedy jasně uvedení obchodní firmy, jména s dodatky a jednoznačný identifikátor, kterým je např. IČO. Zároveň je však třeba dodat, že pouhý odkaz, který příjemce zprávy přesměruje na stránky šířitele, není možné chápat jako dostatečné označení osoby, jejímž jménem se komunikace uskutečňuje, a to zejména proto, že adresát obchodních sdělení musí mít k této informaci přístup již v samotném obchodním sdělení. Nelze tedy tolerovat, aby adresáti obchodních sdělení zjišťovali totožnost toho, jehož jménem se komunikace uskutečňuje prostřednictvím proklikávání na webové stránky, navíc by takové jednání mohlo pro adresáty obchodních sdělení představovat velké bezpečnostní riziko.

Ze shora uvedeného má tak správní orgán za prokázané, že obviněná při šíření obchodních sdělení nepostupovala v souladu s § 7 odst. 4 písm. b) zákona č. 480/2004 Sb., neboť v obchodních sděleních nebyl uveden odesílatel, jehož jménem se komunikace uskutečňuje. Obviněná se tak dopustila přestupku dle § 11 odst. 1 písm. a) bod 3 zákona č. 480/2004 Sb.

K námitce obviněné uvedené v rámci podaného odporu pod bodem B., která se týkala procesní vady řízení, správní orgán uvádí, že tato námitka se netýká tohoto správního řízení, nýbrž řízení kontrolního. Nadto správní orgán však uvádí, že 30denní lhůta pro vyřízení námitek uvedená v § 14 zákona č. 255/2012 Sb., kontrolní řád, je pouze lhůtou pořádkovou.

Podle § 5 zákona č. 250/2016 Sb. je přestupkem škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin.

Podle § 41 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. se za dva nebo více přestupků téhož pachatele projednaných ve společném řízení uloží správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejpřísněji trestný. Jsou-li horní hranice sazeb pokut stejné, uloží se správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejzávažnější. Správní orgán tak musel v rámci aplikace tzv. absorpční zásady posoudit, který přestupek spáchaný obviněnou je nejzávažnější. Dospěl přitom k závěru, že se jedná o přestupek podle § 11 odst. 1 písm. a) bod 1 zákona č. 480/2004 Sb., neboť se tento přestupek vztahuje na šíření obchodních sdělení bez souhlasu adresátů, přičemž právě právní titul, tj. souhlas, je stěžejním bodem v rámci ochrany elektronické komunikace potažmo ochrany soukromí v elektronické komunikaci.

Podle § 37 zákona č. 250/2016 Sb. se při určení druhu správního trestu a jeho výměry přihlédne zejména k povaze a závažnosti přestupku, k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem a k povaze činnosti obviněné. K otázce povahy a závažnosti přestupku správní orgán vyhodnotil, že obviněná svým protiprávním jednáním zasáhla do právem chráněného zájmu (soukromí v elektronické komunikaci - § 38 písm. a) cit. zákona). Ve smyslu § 40 přezkoumal správní orgán jednání obviněné také z hlediska přitěžujících okolností a dospěl k závěru, že obviněná spáchala více přestupků (§ 40 písm. b) cit. zákona), konkrétně přestupky dle § 11 odst. 1 písm. a) bod 1 a 3 zákona č. 480/2004 Sb. Při stanovení výše správní sankce

¹ MAISNER, Zákon o některých službách informační společnosti, 1. vydání, C. H. BECK, 2016

nemohl správní orgán přihlédnout k žádné z polehčujících okolností, které jsou uvedeny v § 37 zákona č. 250/2016 Sb.

Ke správní sankci uvedené v tomto příkazu správní orgán dodává, že si je vědom závěrů Nejvyššího správního soudu České republiky, které vycházejí z rozhodnutí 1 As 9/2008-133, a proto při určení výše sankce zohlednil záznamy uvedené u obviněné na portálu www.justice.cz, ze kterých vyplývá, že v roce 2016 byla obviněná ve ztrátě cca 500 000 Kč, a proto uložil sankci při samotné dolní hranici zákonné sazby.

S ohledem na výše uvedené, bylo rozhodnuto, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Při rozhodnutí o uložení povinnosti uhradit náklady řízení správní orgán vycházel z § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., který správnímu orgánu ukládá uložit obviněné, která byla uznána vinnou, náklady řízení paušální částkou, a z § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, podle kterého paušální částka nákladů správního řízení, které účastník vyvolal porušením své právní povinnosti, činí 1.000 Kč.

Poučení: V souladu s § 152 odst. 1 správního řádu lze u Úřadu pro ochranu osobních údajů proti tomuto rozhodnutí podat ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí rozklad předsedkyni Úřadu pro ochranu osobních údajů.

Rozhodnutí je doručeno dnem převzetí stejnopisu, nejpozději ale desátým dnem od jeho uložení na poště. V případě doručování do datové schránky je dnem doručení okamžik přihlášení oprávněné osoby do datové schránky, nejpozději ale desátý den ode dne dodání rozhodnutí do datové schránky.

Praha, 2. října 2018

otisk
úředního
razítka

Ing. Josef Vacula
inspektor
(podepsáno elektronicky)